

MET OPEN VIZIER

FRANCESCO ROTA

De ultraproductieve Francesco Rota ontwerpt voor alle bekende Italiaanse merken, maar zijn grootste kracht ligt misschien wel in de pragmatische aanpak waarmee hij hen weer op het juiste spoor zet. De man die outdoorspecialist Paola Lenti ooit moest overtuigen om buitenmeubels uit te brengen, slaat nu een nieuwe weg in als artdirector voor Desalto.

Tafel Heb van Francesco Rota voor Desalto, met een blad van gehard blauw glas.

Waarom had Desalto een artdirector nodig?

'Het Italiaanse merk zat op een tweespor. Hun collectie is voor thuisgebruik, maar de catalogus oogt alsof het om kantoormeubels gaat. Het zat ergens tussenin en dat werkte niet meer.'

Hoe pakt u zo'n identiteitscrisis aan?

'Ik heb gezegd dat ze moedig moesten zijn. Dat we schoon schip moesten maken en een duidelijke boodschap brengen. Desalto is een familiebedrijf opgericht in de jaren zeventig, dat zich geleidelijk aan heeft toegelegd op het maken van metalen meubels. Die expertise moet weer centraal komen te staan. De blauwe kleur van onze stand op de meubelbeurs is niet toevallig gekozen: het is de kleur van de weerspiegelingen van metaal, het geeft een krachtig signaal, maar is ook aangenaam om naar te kijken. Heel concreet zijn we op zoek gegaan naar nieuwe manieren om metaal af te werken, onder meer door te experimenteren met galvanisatie.'

Voor de nieuwe collectie ontwierp u tafel Heb.

'De naam komt van een bepaald soort stalen balken met een H-profiel die ik hier gebruik heb voor de tafel. De balk is gevernist, waardoor het metaal zichtbaar blijft. De zeshoekige stalen poten daarentegen zijn blauw gekleurd en het blad bestaat in een versie met mat blauwzwart glas, geïnspireerd op de jaren dertig. De tafel staat voor alles wat we met Desalto willen bereiken: metaal dat transformeerbaar, sculpturaal en functioneel is.'

Is het moeilijk om zowel artdirector als ontwerper voor hetzelfde merk te zijn?

'Ontwerper zijn heeft me geholpen om een goede, productieve artdirector te zijn. Ik heb gestudeerd aan het ArtCenter College of Design in Zwitserland, een van oorsprong Amerikaanse opleiding die heel pragmatisch is. Het heeft ervoor gezorgd dat ik zowel een rationele, gestructureerde als een instinctieve, emotionele kant heb. Dat helpt om de juiste beslissingen te maken, als artdirector en als ontwerper, al komen beide kanten weleens in conflict. Bedrijven weten vaak gewoon niet welke richting ze uit moeten. Wat zullen we nu eens ontwerpen, denken ze dan. Ik help hen door briefings uit te schrijven van elk ontwerp dat nodig is. En zoek de juiste ontwerper voor elk stuk.'

En de toekomst?

'We gaan hard werken aan woonruimtes, door zitelementen te ontwikkelen waarin metaal centraal staat en die bij Desalto passen.'

